

lig modsætning i, at man vil pålægge regeringen at sikre, at kommunerne etablerer en ordning, hvor en frivillig dansk familie tilkøbes en nyttilkommen flygtningefamilie. Jeg synes, at det i sig selv, jeg er lige ved at sige, skrider til himlen af inkonsekvens, at man vil tvinge frivillighed frem.

Jeg synes som sagt, at det er fortræffeligt, at der opstår et sådant frivilligt samvær, hvor netop fremmede lærer, hvordan man lever på dansk, men jeg tror ikke på, at det er noget, der skal tvinges frem ved lovgivning; det kommer kun frit der, hvor folk mødes i dagligdagen.

Derfor er jeg ked af at måtte bedrøve hr. Troels Ravn med, at de positive øjne, som er positive, måske ender med at komme til en negativ konklusion, for jeg tror faktisk, at vi vil sige nej til dette beslutningsforslag, hvis intention vi har sympati for, men hvis midler vi ikke tror på.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Jeg er meget enig med ordføreren fra Dansk Folkeparti. Jeg synes, at det er en god idé at have frivillige ordninger, sådan som vi kender det i dag, hvor man via foreninger – det kan også være en kommune, der sætter et projekt i gang – hvis man har lyst til det, kan få en venskabsfamilie. Jeg synes, at det er godt, at det er frivilligt både for de udlændinge, vi taler om, og selvfølgelig også for de danske familier. Det håber og regner man så også i Socialdemokraternes forslag med, at det vil være, altså at en masse danske familier vil melde sig.

Det er så her, at jeg har mine tvivl. Det er også derfor, at jeg er imod det her forslag, for min erfaring siger mig, at det, når man laver sådan noget her, ikke altid er lige nemt at finde frivillige. Derfor mener jeg, at det her kan blive kimen til en helt ny industri. Vi har set det på det område, der hedder børn og unge, hvor vi også har haft rigtig mange gode intentioner og ideer om at give børn og unge en kontaktperson.

Da vi talte om det i starten, tænkte man: Der må da være en skolelærer, der har betydet noget for det her barn, eller en onkel eller en tante, eller hvad ved jeg, der kan bruges. Men efterhånden som kommunerne er begyndt at bruge den her kontaktpersonordning, har det vist sig, at det er der ikke. Til gengæld er der opstået en industri af socialarbejdere, der tager sig pænt betalt for at være kontaktpersoner til de her børn.

Hvis kommunerne bliver pålagt det her og der ikke er frivillige familier nok, er jeg bange for, at man skal ud at betale for at få nogle familier til at stille op. Det må jeg simpelt hen sige at jeg er imod.

Jeg synes, at den rigtige vej at gå er at finde yderligere midler – som der er lagt op til i regeringens udspil – til, at de her ordninger kan etableres frivilligt i foreninger, hvor folk, der fører tilknytning til dem, kan komme. På den måde opstår det mere eller mindre naturligt, men med den her forening eller kommune som fødselshjælper.

Jeg vil altså ikke være med til at pålægge kommunerne at etablere en sådan ordning, så vi siger nej.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Må jeg ikke indledningsvis sådan helt uden for nummer kvittere for hr. Søren Krarups indlæg. Jeg synes, at det, også i forhold til hvad vi ellers har diskuteret i dag, var meget positivt over for det helt nødvendige i en mellemfolkelig udveksling og i, at integration handler om, at man mødes og gensidigt oplever hinanden og tager ved lære af hinandens kultur og udnytter det i den ånd, man nu bedst kan. Jeg synes, at det er meget positivt, at hr. Søren Krarup ved den her lejlighed har udtrykt, at det også er det, Dansk Folkeparti ønsker.

Kl. 18.10

Tilbage til forslaget: Det Radikale Venstre er meget optagede af, hvordan vi kan styrke det frivillige arbejde. Vi ved fra andre lande, at det er utrolig vigtigt og meget succesfuldt for integrationen, når det frivillige arbejde styrkes og får en væsentlig rolle i den; det ved vi bl.a. fra Canada. Derfor ønsker vi at finde flest mulige veje til at inddrage hele den frivillige sektor mest muligt i integrationsarbejdet.

Der er mange frivillige organisationer, der er i gang på det her område, måske især for de nyttilkomne. Man kan derfor spørge, om man ikke i virkeligheden burde udvide målgruppen, fordi det måske ikke kun er de nyttilkomne, der har brug for at få venskabsfamilier, men faktisk også nogle af dem, der har været her lidt længere, og som stadig væk ikke har kontakt med danskere – ikke bare for deres skyld, men også for de danskers skyld, som måske kunne have god fornøjelse af at lære en indvandrerfamilie at kende.